

A szerkesztő lakása:

Rimaszombat, Főtér Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja.

Egész évre 8 korona
Fél évre 4 korona
Negyedévre 2 korona

Tanítóknak egész évre 4 kor.
fél évre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fillér.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó hivatal:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca 1. szám a. a. könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadóhivatalt illető előfizetés, hirdetés, nyiltér és egyéb felszólalások.

A hirdetés díja

Egy háromhasábos petsor térfogata 12 fillér.
Bélyegdi, minden beiktatás után 60 fillér.

Nyiltér:

Egy sor 40 fillér.

Előfizetést és hirdetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, valamint a KÁRMÁN S. könyvkereskedése Rimaszombat, Főtér, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legzélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető.

Két pillantás.

A ki az életbe pillantani és annak egyes mozzanatait megfigyelni akarja annak nemcsak hogy elfogulatlanak, hanem még higgadt természetűnek is kell lennie. Mert ilyenkor sok olyanra is akadunk, mely vérünket egy kissé felhevíti, gyöngéd alakban mondva: felindulásunk kifakadásban találja kifejezését.

Nem is akarunk ezzel a közéletben szemünk előtt történt oly esetekre rámutatni, melyek mindig emberi gyarlóságra vallanak, hanem ezzel olyanok magaviseletét tüntetjük fel, kiknek társadalmi állásuk olyan, hogy a közemberek tömegéből kimagaslanak és állásukat, befolyásukat és eszélyességüket nem a közjóra, hanem mások sülyesztésére, kizsákmányolására és saját magok emelésére fordítják. A mint ez nagyban áll, úgy találja ez kifejezését kis körökben is: ott is vannak egyesek, kik az emberek bizalmát saját magok javára felhasználják és érvényesítik, a közjó mellékes foglalkozás. A kimélet szivesség erkölcsi támogatás, felvilágosítás, utbaigazítás vajmi ritka erények, melyek csak fehér hollóként találhatunk. Ellenben a közömbösség, szivtelenség, rágalom, irigység és bosszú oly gyakoriak, hogy a jószívű embernek polgártársai iránti bizalma és hite teljesen megingott. Pedig az emberi sziv ilyen gyarlóságokat nem is ismer, ő a neki tanusított szeretet fokozódásában nyeri jutalmát. Annyira eltért ez már a maga rendeltetésétől, hivatásától! De ne higyük azt, hogy a jó indulatok iránti fogékonyt az ember már teljesen elvesztette volna, jól esik ez még az alantas ember részéről tanusított szeretet mindenkinek. — Ismertem egy korosabb tanítót — már az igazak álmát aluszsza — ki látszólag igen közömbös ember volt ilyenek iránt, jól esett annak is egy ízben, midőn egy éltesebb bányász hozzá közeledett, bocsánatot kérve, mondá: Uram! vétkeztem

ön ellen, nem adtam meg ma reggel önnek a kellő tiszteletet, szórakozásból történt, bocsássa meg ezt nekem. Jól esett neki, maga beszélte el nekem az esetet.

Most szeretném az olvasó pillantását más tárgyakra irányítani, még pedig olyanokra, a hol a legnagyobb béke, egyetértés a magasztossággal párosulva uralkodik. A hol semmi emberi gyarlóságok nem léteznek, hanem mindezen testek a teremtő dicsőségét hirdetik. Ugyan ki nem gyönyörködött volna már az égi testek fenséges szemléletében? Mily kicsinyek ezek a földi dolgok! hát még az emberek egymásközi hitvány viszonyok nem némulnak-e el a fenséges égi testek láttára? Nem jut-e az embernek önkéntelen eszébe, hogy az ilyen tudománynak, mely evvel foglalkozik, csak olyan fenségesnek kell lennie, mint magoknak az égi testeknek? Ezekhez képest minden emberi büszkeség, nagyravágyás és nagyság bezzeg kicsiny lehet. Hát ha még meggondoljuk, hogy ezen égi testek között a legnagyobb rend uralkodik, megjelenésök, pálya körüli futásuk, a központ körüli keringésük a legnagyobb pontossághoz van kötve, melyet kiszámítani és megjelenésüket előre megmondani a legnagyobb precisióval lehet, a nélkül, hogy az embernek a szorosán vett tudományosságától el kellene térnie. Nem esoda tehát, hogy találkoztak és még mindig találkoznak egyesek, kik a csillagászatot szenvedélyvel üzték és üzik, kik egyéb foglalkozásuk mellett, mint Herschel (ki zenész lévén) még nagy tökélyre is vitték. Nem is szólva Kopernikus, Kepler, Newton, Mädler, Schmidt és másokról, kik az égi testek körüli vizsgálataikkal az emberek háláját örök időkre magoknak biztosították.

Az ilyenek szemléletében az emberi sziv felgyenesedik, a földi dolgok kicsinységét ellefejt, gondolataiban magasra emelkedik, a nélkül, hogy lábai alól a szilárd talajt elveszteni. Meg

is vagyok győződve arról hogy ki az égi testeiket gyakran nézegeti, azokban gyönyörködik, annak a szive embertársai irányában is sokkal melegebben dobban, mint azé, ki azt nem teszi.

Az ember a hegyen állva buzdul a szabadságért, annyival inkább fog ez lelkesedni minden jó, szép és való iránt, ki a csillagos eget gyakran szemléli, ez bizonyára fog a szemléltében nem gondolatokat támasztani; a szorongatott sziv talál annak szemléletében üdülést, emelkedést; a világ teremtőjében való hit nyer benne tápot és az ilyen ember aztán el fogja mondani Keplerrel a világok összhangzásáról szóló művének végén: „Köszönöm neked, uram teremtőm, hogy te nekem a teremtéseden való örömet nyújtottál, kezded művein való elragadtatást engedted. Én a műveidnek dicsőségét az embereknek hirdetem a mennyire az én véges szellemem a te véghetlenségedet telfogni képes volt. A hol azonban valamit elmondtam volna, mely reád nézve méltatlan, vagy saját becsületed után törekedtem volna, ezt bocsásd meg nekem kegyelmesen.“*)

De hová is tévedtem, hová is vittem az olvasót, a földről az ég felé? Hiszen mi a földön vagyunk és oda fel mi bizony testileg nem emelkedhetünk, legfeljebb gondolatainkban. De hát nem esik-e jól az embereknek ilyeneket is megnézni, nem-e épületes dolog ilyeneket is egy kissé megfigyelni, mint a meddő politikai kérdéseket minduntalan feszegetni? És utóljára nem-e arra való ezek is, hogy az ember ezekről is gondolkozzék, ha már úgy is szeret mindenről elmélkedni? S azután ne is higyük, hogy csak a tudósoknak való ilyenekről elmélkedni. Nem! a pórnép is szereti ezeket az égi testeiket.

Nem rég olvastam, hogy Halley egy üstökösnek megjelenését, számításai alapján, 1758. év december havára hirdette ki. Az első, ki ez

*) L. Kepler, Harmonices mundi libri quinque.

T Á R C Z A.

Egy távol levő vadász pajtáshoz.

Mottó: Róka szoros egykor nagy ehtnám lyukba bebujta.
Dombos az oldala lett, nem lehet ám gyere ki!

Pál, a ki most dohányt jó Beregben váltasz,
Szót velem csakis így papiroson válthatsz,
Légy im üdvözölve Pálnak ködös napján,
Borus képpel ülven széken, avagy padkán.

Mert hogy képed nem vig, azt innét is látom,
Nem mászkálhatván a haruaczi határon;
Hosszu lábad alatt nem ropog a nagy hó,
(Ütné meg a ménkö, vinné el a manó.)

Már hogy a nagy havat, nem a lábad értem,
A jó kutyagolót ezzel meg nem sértem
Node van is öröm nyúlak, rókák között,
Egyre kérdék tőlem, hová költözködött
Az a hosszu jáger, lángszakalu bajnok,
A ki két lépéssel átlép három halmot?

Mikor mondtam nékik, hogy elment Beregbe,
No lett erre vigság az egész beregbe.
Kányi rókák járták a szép róka-tánczot,
Vörös frakjuk lebbent és nem vetett ránczot.
Nyúl urak is tánczba vitték a dámákat,
Nyúl urfieskák pedig a kisasszonykákat.

A jó futós bokák perdültek esárdásra,
Egy róka urfieska még meg is ujrátta,

Járták ropogósan, magukat riszálták,
Rókák a farkukat, mint zsebkendőt rázták.

Némelyikből egy-két sörétszem kihullott,
Mit egy vörös frakkos betykén félre rügött:
„Mit keres itt ez a gyalázatos ólom,
„Rajta komám asszony, szaporázd kis hűgom;
„Az a kopasz jáger küldte ezt utánunk,
„De biz ökemének akkor fityet hánytunk.“

Csak úgy éjféli után mentek a buffetbe,
Hol találva volt már minden legszebb rendbe:
Csokoládé, torta, egyéb sütemények,
Czuckerlik, esöröge és fain lepények;
Két roppant kan pulyka, egy vén róka hozta,
(Atkozták is érte a szécsi malomba.)
Egészsült kirántva, csirke, liba, kappan,
Egyéb inyenczségek egy egész halomban.

Mikor a traktának a végére értek,
A pulyka hozója így szolt: „Csendet kérek!“
De előbb posztpásznak lenyelt két egeret,
Aztán kezdé, bajszán csavarintva egyet:

„Hölgyeim, uraim, róka és nyúl nemzet!
„Az a hosszu jáger, hisz hallották Önök,
„Már egy hónap óta dohány portól köhög,
„S nem üldöz bennünket, tehát megérdemli,
„Hogy neve napjára gratuláljunk neki.“

„Helyes, úgy van, igaz!“ Zúgták reá többen,
Ő pedig folytatá beszédét ekképen:
„A mai világban az a szokás járja,

„De ezt a műveltség már meg is kívánja,
„Hogy vizit-kártyával üdvözöljük őt is,
„Vizit-kártyáinkat rakjuk le hát mink is.
„Majd a kopasz jáger elküldi azt Pálnak,
„Hölgyeim, uraim, ide a kártyákat.“

Egy sánta öreg nyul bicegett most elő,
Vizit-kártyáival megtelt egy lepedő,
Nem sajnálta senki, kopogtak a kártyák,
A mint szép sorjába egymás mellé rakták.
A pulyka hozója, sok esata vitéze,
Sunyító pofával, mosolyogva nézte
A kártya garmadát, a mint nőtt halomba,
Magácét letette ő is azon nyomba.
Még firkantott is rá valamit az öreg,
De a róka nyelvet csak róka érti meg.

Hát itt küldöm Palkóm, a mit reám bízta,
Mikor januárban huszonötöt irtak.

Bodon József.

Ma egy éve.

— Irta: BODOR DEZSŐ. —

Atyáink szomszédok voltak s még azonfelül jó barátok is. Együtt tarklitztak esténként s együtt veszekedtek különféle spekulációkon; mi meg együtt játszottunk egész nap. Ő volt hat esztendő, én tizenegy s így mindenféle volt gondunk, csupán neki az abc-re, nekem pedig a hic-haec-hoc-ra nem. Egyszer azután ő uj mamát kapott a régi helyett, a ki legelőször is egy igen szép bábuval ajándékozta meg a kis Lizát. Már ezért is haragudtam

LÖFKOVICS LIPÓT női- és férfi divatárak raktára meglepő szép és nagy választékot nyújt az idei farsangi czikkeken.

Meglepő nagy választék

Báli keztyükben, hajdiszekben, lack- vagy bárminemű alkalmi czipókben, nyakkendők, klackok, férfi ingek, gallérok stb. legdúsabb választékban.

üstökös megjelenését 1758. december 15-én táv-
esővével megpillantotta volt Palitzsch, egy szász-
országi paraszt.*)

En azt hiszem, hogy az égi testek szemlé-
lése és bennök való gyönyörködése nem képez
privilegiumot a tudósok és gazdagok számára,
hozzáférhetők ezek minden emberre nézve, hogy
gyönyörködjenek bennök.

Wiesinger Károly.

*) L. Böhrer, Kosmos I. k. 144. lapján

Városi közgyűlés. Rimaszombat város folyó
évi január 23-án képviselőtestületi közgyűlést tartott, me-
lyen Szabó György polgármester, mint a közgyűlés elnöke,
napirend előtt meghatottan jelentette be Terhes Pál rima-
szombati ref. lelkésznek, a képviselőtestület fíradhatat-
lan, munkás tagjának váratlan halálát. A közgyűlés mely
megilletődéssel fogadta az elnöki bejelentést, melynek
nyomán elhatározta, hogy Terhes Pálnak a város ügyei
körüli évtizedeken át kifejtett buzgó, fíradhatatlan és ön-
zetlen munkálkodása elismeréseképpen, maradandó érdemei
jegyzőkönyvileg örökíttessenek meg. Helyére a városi kép-
viselőtestületbe Szabó József (mészáros) fog behivatni.
Előterjesztett aztán a városi vásárjogbérletnek Schweitzer
Dávidnének kérévnye. ki a rossz időjárás miatt meghiusult
vízkereseti vásár helyett egy február 18-án tartandó pót-
vásár miniszteri engedélyezéséhez kéri a város pártolását.
Miután a kérévny a köztudomású tények által teljesen
indokolva van, a közgyűlés elhatározta, hogy a kérévny
pártolól fog a kereskedelmi miniszteriumhoz telterjesz-
tetni, melynek kedvező elintézése esetére a rimaszombati
legközelebbi pótvásár **február 18-án** fog megtartatni.

Egy tanító 25 éves jubileuma.

Ritka s valóban lélekemelő ünnepélynek volt e na-
pokban színhelye Jolsva városa. Jurin Samu, az evang.
hitközség érdemekben gazdag tanítója s ipariskolai igaz-
gató ünnepelte közhasznú tevékenységének 25 éves for-
dulóját. — Huszonöt év már magában véve is nagy idő
s annál nagyobb, ha oly pályán telik le, mely fizikai
erőn felül szellemi rugékonyságot tételez fel s bizonyos
missio-szerű hivatással van összekötve. A tanító műkö-
dése, ha azt a pályá iránti ügybuzgóság, s a soha ki nem
alvó lelkesedés lobogó lángja hatja át, nyomokat hagy
maga után, nyomokat, melyek a haladó kor egyedüli
helyes irányát jelölik meg, s melyek a felemelő vallá-
sosság, az igazi felvilágosodás és megelégedést keltő jólét
utjait tényekkel bevilágítják. Ily szép multra tekinthet
vissza az ünnepelt férfi is, kinek negyedszázados tanítói
működése számot tesz a kulturális alkotások mezején,
s kinek a város szellemi és anyagi jólétének előmozdítása
körüli elévülhetlen érdemei vannak. — Mint az ottani
evang. iskola tanítója ezen intézetet a minta iskolák igazi
színterére emelte, s a magyaros érzés és gondolkodás
átültetése s gondos ápolása által a hazafias szellem ter-
jesztése körül nagy érdemeket szerzett magának. Mint
ipariskolai igazgató szervező és alkotó tehetségének fény-
esetű tanujelét adta, úgy, hogy ezen intézet megerősödése
és felvirágztatása az ő nevével majdnem elválaszthatatlan.

A jubilált férfi érdemei előtt mi is kalapot eme-
lünk s kívánjuk, hogy mint a haza, egyház és tanügy
hű munkása még soká küzdi az azokért az eszmékért,
melyek diadalra jutását minden hazafiasan érző kebel
őszintén óhajtja, s melyekért küzdeni nagy és szép feladat.

Az ünnepély lefolyásáról jolsvai levelezünk tudósi-
tása következőleg hangzik:

Folyó hó 19-ik napján ünnepet ült a jolsvai evang.

egyház és iskola; ünnepet, melynek fénye bevilágítja
Jurin Samu jolsvai evang. tanító tanítói működésének
negyedszázados múltját. — A tisztelet és hála, a szeretet
igazán megható módon nyilvánult azon férfi iránt, ki-
nek 25 éves pályafutása eklatáns bizonyítéka annak, hogy
kell értékesíteni az életet a köz javára, követése méltó
példája egy munkás és tanulságos életnek.

Az iskola ez alkalommal ünnepi díszet öltött. — A
terem falait fénygalyak díszíték. A nagyszállal meg-
jelent ünnepelő közönség egészen megtöltte a tágas termet.
— Első sorban Czirbesz Lajos isk. tanuló tolmácsolta a
jelenlegi s volt tanítványok háláját, s nyújtotta át annak
kifejezőjeül ajándékukat — egy szép ingaórát.

Majd a tantestület nevében Gaál Samu, 46 éves
tanító üdvözölte az ünnepeltet, fejezte ki a tant. örömet,
bizalmát s jó kívánatait, átnyújtva a tantestület jegyző-
könyvét, s egy paedagógiai díszművet e nap emlékeül.

Az ünnepelt válaszában családhoz hasonlóan a tan-
testületet, s ő mint annak feje köszöni a megemlékezést,
s óhajtja, hogy e családban soká diszelegjen az egyetér-
tés faja.

Az egyháztanács testületileg jelent meg, melynek
élén Kuna Aurél járási főszolgabíró s egyh. felügyelő
mondta fenkölt gondolkodás és nemes érzésről tanuskodó
eszmegazdag, nagy hatású beszédét, melyet egész terje-
delmében itt közlünk:

Tek. s tudós Tanító ur! Kedves Barátom!

Az egyháztanács egyhangú határozata alapján, nem
rideg udvariasságból — szívünk sugallatát követve je-
lentünk meg e mai napon, a mikorou Te életpályád 25-ik
évfordulójához jutottál.

Megjelentünk előtted, hogy üdvözlünk testületileg
ezen napon, mely nemcsak a Te, hanem egyházunknak
és örömnappja! Üdvözlünk nem csupán azon érdemeidért,
melyeket a népnevelés szent ügye körül ezen 25 év alatt
elértél, hanem üdvözlünk; azon sokoldalú és kimagasló
munkálkodásodért is, melyet szeretett egyházad körül
mindenkor kifejtettél!

Erdemeidből máris hervadhatatlan koszorút fontál
magadnak, képezzé annak egyik levelét egyházunk elis-
merése! A midőn ezekben kívántam, röviden érzelmeimet
tolmácsolni, s biztosítani Téged az egyház osztatlan szer-
rete, tisztelete s törhetlen bizalmáról, egyben kívánom,
hogy az Eg. áldása kísérjen tovább is utadon, őrizzen
s tartson meg családod, egyházad, hazád s mindnyájunk
igaz örömeire!

Fogadj szívesen — mint a mily szívesen s szere-
tettel adja — egyházad jegyzőkönyvi elismerő nyilatko-
zatát! a majnap emlékére pedig, az egyházhívek csekély
ajándékát! Elj sokáig!

Az emléktárgy egy szép peesét-gyűrű volt, ezen
felirattal; „Jurin Samu tanító urnak 25 éves jubileuma
alkalmából — a jolsvai ev. egyház hívei.“

A nőegylet nevében nt. Baltazar Antal ev. lelkész
fejezte ki szerenese kívánatait s nyújtá át az egyet jegyző-
könyvi kivonatát s egy tha-készletet, melyet „A jolsvai nő-
egylet Jurin Samu kedves titkárának 25 éves tanítói ju-
bileumára“ adott a tisztelete s hálája látható jeléül.

Jolsva r. t. város nevében — az egész tanács élén
— Bazilidesz Gusztáv polgármester üdvözölte az ünne-
peltet, mint a város szülöttjét s hű munkását, szép beszéd
kíséretében nyújtá át a város elismerését tolmácsoló jegyző-
könyvet.

Sürgönyileg üdvözölték: Ertl Heribert s Baltazar
János. — Levélben: Terray Gyula főesperes ur, a dekan-
tusi, hivatal s legöregebb tanítványai részéről Becser
Endre nagy-szabolcsi ev. lelkész, kártársai részéről pedig
id. Nagy Lajos. — Ezek s a többi üdvözlő iratok az
üdvözölt otthonában rendezett s általa adott vacsora al-
kalmával olvastattak fel, midőn az egyház, a város kép-
viselői s kártársai, rokoni is jelen voltak.

A kedélyes vacsora késő estig tartott, mely alatt a
dalegylet több magyar dalt énekelt, mint volt vezetőjük
s volt tanítójuk megtisztelésére. r. l.

azért tettek vasat oda hogy ti filozopterek meg ne egyétek.
(Mintha bizony hónap végén nem férne rájuk is
valami!)

Ilyenek s ehhez hasonló dolgokat a szegény filozop-
ternek pedig el kell nyelni, ha jó barátságban akar élni
a jogász ezinborákkal. El is nyeltem türelemmel s még
néha jól esett, hogy bennünket viccelnek a jogoncok
Hanem mikor vizsgáztak, mi voltunk az urak s fütöttünk
alajok néhány kurucz professorral.

Egy eszendő multán haza kerültem. Természetesen
első dolgom volt Lizácskát fölkeresni. Csakhogy Dorottya
mama sem volt ám mai eszre! s így újból nem igen
beszélhettem Lizával. Pedig hej! de sokat is változott
egy év óta, de megszépült. Azonban én is már, mint
Pestről haza került ember, nem igen ijedtem meg a
magam árnyékától s így a Dorottya mama forgó szeméitől
sem retiráltam meg, hanem többszöri vendége lettem a
háznak, a régi barátság s ismeretség révén. Arról azután
nem én tehettem, hogy leginkább akkor kopogtattam be,
mikor Dorottya mama nem volt otthon. — Szóval, mi
tűrés-tagadás, két egymásért dobogó szívvel több lett a
világ. Egyszer azután Dorottya mama is kezdte a dol-
got sejdíteni s nem igen pályázott el otthonról még ká-
vézni sem; inkább, ha nem volt más dolga, egy oda
került apró macskával játszottatott s úgy elaltatgatta,
mint Liza valaha a babuját: „Csiesija, babuja.“

De a két hónap is elmúlt és én nagy nehezen el-
bucsuztam otthonról s Lizától. Nem tudom, hogy mi
fojtogatott, mikor megszorítottam a kezeckéjét; valamit
hebegtem s azután Dorottya mamának jó reggelt kívánva
kiszaladtam.

Pesten újra hozzá fogtam tanulmányaimhoz, volt
már „kiért“ is tanulnom. A vizsgálat napján, mikor
örömtől duzzadó kebellem akartam a „sikerült“ szót haza
telegrafálni (többre nem telt). kapok egy sürgönyt ot-
thonról: „Jöjj, atyád halálán van.“ — Utaztam azonnal,
s már csak az utolsó kézsorításra érkezhettem haza. A
temetésen ott voltak az atyám barátai s ott volt az én
vigasztalóm Liza. Együtt voltunk pár perczig atyám ra-
vatálánál s ott újra tettük azt a fogadást, melyet nem
régén örömben végeztünk el. Az a halott ember pedig
ugy mosolygott hozzá . . .

Azóta sok idő telt el. A nevem is meghosszabbodott
egy dr-el s ki is neveztek Z-be segédtanárnak. Elvem

Az én főztöm.*)

Ninesen szakács, aki ne szeretné a maga főztét. És
ninesen szakács, aki ne boszankodnék, ha az általa ki-
esztelt ételt más valaki sajátjaképpen találja föl.

Ilyen injuria esett meg én rajtam Tek. Szerkesztő
ur! Mert én szakácskodom a szellemi élet konyhájában.
Nekem jó, amit főzök, de hogy másoknak jó-e, arról már
nem felelek. Imitt-amott föltalalgatom a tisztelt közön-
ségnek. Lehet, hogy belekóstol és arczfintorítva ott hagyja,
lehet, hogy megtűri a gyomra.

Egy idő óta azonban boszantó tapasztalatra kezdek
rájövegetni. Arra t. i., hogy a főztömet némelyek erre-
arra a saját becses nevék alatt találják fel. Ez annyival
esodálatraméltóbb, mivel én híres nevezetes szakács nem
vagyok. Ugyan mért ábitoznak hát a főztöm után? Nem
talál már lefoglatni külön élvezeti cikket az illető gour-
mandok gustusa?

Pedig hát így van tek. Szerkesztő ur, bármily
érthetetlen is a dolog. Ezelőtt egy pár évvel a „Rozsnyói
Híradó“ hasábjain egy márczius 15-iki cikkemet nyo-
matta ki némi módosítással egyik pap-kollégám. S volt
szeme saját nevét írni a cikk alá. Egy kicsit furesának
találtam, de az illetőt kompromitálni nem akarván, hall-
gattam. S hogy utólag bevalljam, még szinte valami
hiúságos gondolat támadt fel bennem: „Mégis derék le-
gény vagyok én, ime mások táplálkoznak belőlem!“

Kévéssel utóbb egyik tanár-barátom megküldötte
székfoglaló beszédét. Nagy gyönyörűséggel olvastam vé-
gig, de ott némi ámulatba estem. Ugyanazon befejező
sorokat olvastam, melyek egy kiadott prédikációm con-
elúsióját képezték. Valamikor a jó napragyákat üdvözöl-
tem velök. „Eh gondoltam, bagatell! Csak nem fogok
ezért irodalmi perpatvart kezdeni.“ Hagytam tehát ezt is.

Nemsokára egyik tolnamegyei lap, melynek munka-
társa vagyok, közölt egy novellát. A motívumok szokata-
lanul ismerősöknek tetszetek Végire jutván, kísült, hogy
a tisztelt elbeszélő egy történeti rajzomat parafhrasait
más személyekkel, de ugyanazon tartalommal. Ez már
szegyet ütött a fejembe. Utóvégre is, ha így kapkodják a
főztömet? mi marad nekem? Kaptam magam, beküldöt-
tem az illető lap szerkesztőségének az én rajzomat, hogy
közölje, szelid figyelmeztetésül a szerzőnek, aki ilyen
módon megfogja tudni, hogy novelláját olvastam. A szer-
kesztőség azt az okos dolgot cselekedte, hogy nem kö-
zölte tárczámat. „Eb! ura fakó! — gondoltam ismét —
én bizony nem huzalkodom. Több is veszett Mohácsnál!“

Ujra eltelt egy esztendő. Kezdtém magamat ab-
ban az édes hitben ringatni, hogy szellemi konyháim ter-
mékei, mint kizárólagos tulajdonaim, senki által el nem
idegeníttetnek, s hogy az emberek elvégre is belátják,
hogy másfelé dícséretméltóbb eledeleket kapnak. Nyu-
godtan gyúrtam, főztem és sütöttem tehát — mikor egy
cikk újra megzavart szakács művészetemben. — Az a
cikk volt pedig a tek. szerkesztő ur b. lapja karácsonyi
mellékletén megjelent „Békesség e földön!“ ez. ünnepi
cikk. Engedelemmel legyen mondva, ez az enyém, szó-
ról-szóra az utolsó betűig, csakhogy ott a Makay Mihály
neve van alatta. E cikkem megjelent a „Kis-újszállás és
Vidéke“ 1893-ik évi karácsonyi számában. Boecásson meg
a tek. szerkesztő ur, ha reklamálom s mostani megdöb-
bent állapotomban összes paraszomat kiöntöm. Kétségbe
vagyok esve, hogy utóbb már magamat is ellopnak. Be-
láthatják, hogy legalább publikálnom kell eltulajdonított
főztjeimhez jogomat, mert ha ez a garázdaikodás tart,
egy szeggyel arra ébredek, hogy én nem vagyok én.
Valamennyi cikkemet mind mások foglalják le.

*) Ezt a kedélyes kis reklamációt S. Szabó József volt rima-
szombati, jelenleg debreczeni tanár, lapunk kitűnő munkatársa írja
a „Borsodmegyei Lapok“-ban, s mi nemcsak a tiszta humor értéké-
nél fogva, hanem azért is érdemesnek tartjuk közölni, mert a cik-
kenben panasztól sérelmekhez hasonló injuriákat mi is naponként sa-
jnosan tapasztalunk a vidéki zsurnalisztika életében. Ez egyáltalán tisz-
telt barátunknak vizsgálatásul szolgálhat, hogy nemcsak ő tőle — a
kinek elvégre is elég eltékozzolnia valója van — lopkodnak az irodal-
om kalózai, hanem mi tőlünk is, a kik kevésbé kiterjedt irodalmi
munkálkodásunk folytán nagyobb takarékosságra volnánk utalva,
mint ő. L. Gy.

rá, mert Liza mindig a babával s velem semmi szín alatt
nem akart játszani.

Igy azután neki estem a hic-haec hoc-nak s vágtam
egész délután; míg az a kis fruska odajött az ablakom
alá s ott altatta a babáját:

„Csiesija, bubuja.“

Eltelt egy csomó esztendő s én a felső gymna-
siumokat másutt végeztem. Egyszer azt írta az öregem,
hogy elég nagy vagyok már (hiszem is), hát próbáljam
meg feltartani magamat (most már szerettem volna kicsi
lenni,) mert belebuktam valami spekulációba s Béla bá-
tyám, a Liza atya, annyit vesztett, hogy minden vagyo-
nát felemészítette a miskulancia, mely miatt elkeseredé-
sében főbe is lötte magát Liza pedig ott maradt nyügnék
a mamája nyakán.

En azután nagy keservesen csak hozzáfogtam az
önfentartás nehéz munkájához s esendesen el is végeztem
a középiskolákat.

Otthon újra találkoztam Lizával. Egészen meglepett.
Azt hittem, hogy most is azzal a nagy fene babával fog
előbne állítani. Nem a! hanem ott ült a himző ráma
mellett és sehogysem akarta megmutatni az arczocskáját.
Csak úgy sikerült meglátnom, hogy Dorottya mama ki-
kergette a konyhába megnézni a rántást. Szegény jó asz-
szony azt hitte, hogy egyenesen az ő látogatására siet-
tem s ott mulattatott jó ideig mindenféle kegyes intések-
kel, a melyek egy fiatal embernek szükségesek. Én abban
a reményben, hogy Lizácska is majd csak bejön, nyeltem
a sok kegyes tanácsot és fogadtam is égre-földre, hogy
meg is tartom. Később láttam, hogy Liza nem igen jön
be, bizonyosan ki van neki adva az ordré, ajánlottam
magam a Dorottya néni kegyelmes kegyeibe s kihátrál-
tam az ajtón, mint tisztességet tudó fiatal emberhez illik.

Otthon azután elmondák, hogy bizony Lizácska na-
gyon szegényesen élnek, csak csekély nyugdíjból s Lizácska
maga keresi a magát himzéssel, varrással, de azért tanu-
l még festeni is. Vége lett a matura utáni szünet-
nek. Felmentem Pestre s felesaptam filozopternek. Ele-
inte sehogy sem tudtam beletörődni az életbe, különösen
olyankor, midőn a jogász laktársam megkérdezte:

— No gólya! tudod-e miért van az egyetem temp-
loma hollóinak szájában a kenyér vasból?

— Nem én.

— Hát az egy igen bölcös intézkedés. Egyenesen

volt addig nem házasodni, míg a diploma kezem között
nincs; különben a szünetök alatt nevelésködvén, az ott-
honiakkal csak levél útján érintkezhettem. A mi halad
el nem marad. Sikerült végre a diplomát is megszerezni
a próba év után.

Siettem jó anyámhoz s még neki sem mondtam el
megakartam lepni, hogy az első látogatásnál megkértem
Lizácska kezét. Gálába vágtam magam. Anyám kérdezte
hogy hová megyek de én csak egy számára érdekes meg-
lepetést hajtogattam. Tudtam, hogy a jó lélek az ér-
házasságomat nem fogja ellenezni.

Nem sokat teketóriáztam volna, hanem a Dorottya
mama szuró szeméitől kissé megszeppentem s hebegtem
valami Lizát meg ezt, meg azt . . . ; erre Dorottya mama
jó akarattal mondá:

— A Lizácskát kérdezi? A Lizácska már nem leány
a Lizácska már asszony, most bizonyosan a kicsikéivel
játszik.

— Oh! — Nem tudtam mit felelni. Hát már az a
jó, áldottnak, szendének látszó kis leány is megcsalt? hát
azok a mosolygó nagy kék szemek is tudtak már akkor
hazudni, midőn atyám ravatala felett biztattak? hát ez
az én oltárképem csak halvány köd lett volna, mely min-
den napsugárra szétbomlik? Vettem a kalapom s menni
akartam.

De Dorottya mama nagyon marasztott;

— Már csak megnézi azokat a kedves teremteket?

— Oh! hát ketten is vannak a kedveské? ! ?

— Lizka, hord be csak Lizácskát! kiálltott át

Dorottya mama a szomszéd szobába.

Bejött kis idő múlva Liza; kissé elpirulva karjai kö-
zött egy nagyobb s kötényében két nyivakoló kis cziezával

Világos lett ellöttem minden.

— Nézze csak, milyen kedvesek, milyen gyönyörűek!

— Igen gyönyörű! — én természetesen nem a

macskára, hanem Lizára néztem és siettem is őt üdvözölni.

Azóta elmúlt egy év. Éppen kerek esztendeje, hogy
otthonról Z-be kerültem, mint házasember. Elmondtam,
hogy Dorottya mama cziezája mily borzasztó megpróbá-
latásnak tett ki ma egy éve s bodogságunkban örön-
telve siettünk kis leányunkat Lizácskát összeesokolni, az-
tán együtt altatjuk el Lizámmal: „Csiesija, bubuja, Tente
baba . . . csiesija . . . bubuja . . .“

Ugyan kérem, tegye ki ezt a lamentációt, hadd nyugodjék meg Makai Mihály is, mert tudom, hogy bántja a lelkiismerete. S. Szabó József.

Hírek és vegyesek.

Köszönetnyilvánítás. Felejthetetlen jó férjem váratlan elhunytának szomorú alkalmából a rokonok és jó barátok kegyesek voltak enyhíteni mély fájdalmamat az őszinte részvételnek sokféle nyilatkozása által, s különösen a nagyszámú táviratokra és levelekre mostani lelkiállapotomban válaszolnom — lehetetlenség. Ezért fogadják ezuttal mindazon kedves rokonaim és jóbarátaim, kik e nehéz napokban résztvettek az engem és családomat ért nagy szerencsétlenségben, — őszinte, fájó szívből eredő köszönetemet jószágukért, s kérem, hogy azon jóindulatot, melyet felejthetetlen férjem iránt mindig tanusítani szivesek voltak, tartsák meg gyermekeim számára továbbra is.

Rimaszombat, 1895. január 30.

Öve. Terhes Pálné szül. Szabó Emma.

Köszönet nyilvánítás. Tanítói működésem 25 évi jubileuma alkalmából esekélyesemet üdvözléssel megírt barátaim, rokonaim, ismerőseim s egykori tanítványaim fogadják szívélyes köszönetemet. Jolsván, 1895. jan. 29-én.

Jurin Samu, igazgató-tanító.

Kinevezés. A földművelésügyi miniszter — mint a „Budapesti Közlöny” egyik legközelebb megjelent számában olvassuk, — Husek Ferencz erdészjelöltet, id. Husek Ferencz rimaszombati polgártársunk jeles képzettségű fiát a sóvári erdőhivatalhoz erdészszé nevezte ki, illetve léptette elő.

Uj számtartó Balogon. Marikovszky Géának Coburg herceg uradalmában rimaszombati tisztartóvá törvényesen kinevezése folytán megüresedett balogi számtartói állásra Coburg Fülöp herceg e napokban nevezte ki báró Dingelstädt Ernőt, ki évekkel ezelőtt már a herceg gömörmezei uradalmánál volt rövid ideig szolgálóval.

Halálozás. F. hó 28-án meghalt Dobsinán Czundel Károly ev. másodlelkész 68 éves korában. 36 évvel előbb mint eperjesi tanár került Dobsinára, hol eleintén mint tanító, később pedig mint lelkész és vallás-tanító 28 éven át szolgált az egyházzal és az iskolát egyaránt. Gyógyíthatatlan betegsége miatt 8 évvel ezelőtt nyugdíjba lépett; sok szenvedésétől megváltotta most a halál. Nyugodjék békében.

Uj orgona Jánosiban. A jánosii ev. ref. egyház tagjai 1475 forintot gyűjtöttek össze önkéntes adakozással egy új orgona felállítására. Az egyházi elöljáróság már megtette az orgona felépítésére szükséges előintézkedéseket. A jánosiak e szép cselekedetükkel újabb bizonyágát adták nemeslelkőségüknek.

Az izr. ifjuság bálja. A rimaszombati izr. ifjuság zártkörű táncvizsgalmát, melyről már lapunkban megemlékeztünk, 1895. évi február hó 10-én, az izr. nőegylet alaptökéjének gyarapítására a „Három Rózsa” nagy termében fogja megtartani. Belépti díj személyenként 1 forint. Felülfizetések a jótékony célra köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté este 8 órakor. A meghívók már szétküldték, s a kik tévedésből nem kaptak volna, sziveskedjenek Dr. Kármán Aladár urhoz, a rendező bizottság elnökéhez fordulni.

Névnapi ünnepély Rima-Bányán. Szép ünnepély színhelye volt, f. hó 27-én a r. bányai pályaház. A közel és messze vidék vasutasai s a tisztelők és jó barátok egész serege, számszerint mintegy 70-en jelentek meg a Mirka Károly Rima-bánya rokonszenves állomás főnökének névnapján, hogy az ünnepelt és családja iránt érzett tiszteletüknek és rokonszenvedésüknek a jókívánságok özönével személyesen adjanak kifejezést. Városunkból az esti vonatral többen érkeztek s valamennyi vendéget legszívélyesebb s igazi magyaros vendégszeretettel fogadta a figyelmes házigazda. A diszes társaságot elhelyezkedése után Soós Irén k. a. gyönyörködtette remek zongorajátékával, majd a pályaház mellett egy minden ízében kitünően sikerült tűzijátékot néztünk végig, melyet a vendégek szórakoztatására valódi műziséssel rendeztek. Azután görnyedő asztalokhoz ült a vendégsereg, s végig élvezett egy olyan vacsorát, mely világvárosban is beillett volna diszbankettnek s mely alatt a házigazda és kedves neje pártalan szeretetreméltósággal és figyelemmel sürögtek-forgtak a vendégek kifogástalan ellátása körül. A tőstök sorát Liszky János Rima-Brézó aranyszájú ág. ev. lelkésze kezdte meg, szép szavakkal, esimes felköszöntőben éltette névnapja alkalmából a közkedveltségnek örvendő házigazdát: Mirka Károlyt. Majd Schulhof Pál a mi kedves állomás főnökünk emlékezett meg kerekded és talpraesett tőstökben a gazdáról, s őt nevével együtt lelkesen éltette. Végül ugyancsak őket éltette Szűcs Géza unjantól-völgyi főkönyvelő szellemes ötletében bővelkedő tőstökben. A lukullusi lakoma után megkezdődött a tánc, s tartott reggelig fokozott lelkesedéssel és hűvvel. A jó hangulatban levő társaságnak a szünetek alatt való szórakoztatásáról ritka tapintattal és előzékenységgel gondoskodott a házigazda és neje. Reggeli 1/27-kor a nagy társaság egy valóban kellemesen, folytonos élvezetek között eltöltött éjszaka kedves emlékeivel oszlott szét, egy szívvel-lélekkel s őszintén kívánva, hogy Mirka Károlyt nevével együtt az Isten sokáig éltesse!

Uj ovoda. Mint lapunknak jelentik. Tornallyán egy magán jellegű kisdudovoda nyílt meg szakképzett, okleveles ovónő vezetése mellett. Ezen ovoda nagy hiányt van hivatva pótolni Tornallyán, hol eddigelé az ovoda

köteles gyermekek ellátása tekintetében egyáltalában még semmi sem történt. Nagyon kívánatos, hogy a város közönsége ezen magán jellegű ovodát nemcsak erkölcsi, hanem anyagi támogatásban is részesítse, mert csakis egy biztosítható annak megszilárdulása s csakis akkor felelhet meg annak a célnak, melyért létesült s mely a város érdekeit mozgítja elő.

Jótekonycélú táncmulatság Rozsnyón. A hozánk küldött meghívó szerint Rozsnyón, az ottani fiatalok 1895. évi február hó 16-án a „Fekete Sas” nagytermében jótekonycélú zártkörű táncmulatságot rendez. A rendező bizottság tagjai a következők: Dr. Hajcsi Sándor elnök, Dr. Auerbach Lajos alelnök, Lázár Ottó jegyző, Kovács Miklós pénztárnok, Feymann Gusztáv, Gáspár Béla, Glatter Ignác, Gróh István, Gutlohn Márton, Jakab Dénes, Kádís Ernő, Kubaeska András, Langhoffer Győző, Löw Gyula, Maurer Oszkár, Markó Géza, Nagy Gyula, Pongó Lajos, Sallai Mihály, Stempel Samu, Vanszák György, Vajner Gusztáv, ifj. Wiesinger K. Wind István, Személyjegy 3 korona. — Családjegy 6 korona. Kezdeté fél kilenc órakor. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak s hírlapilag nyugtáztatnak.

Gyilkosság Jánosiban. Mint lapunk egyik munkatársa írja, Jánosiban f. hó 26-án este a község nyugalmát rémes gyilkosság zavarta fel. A mondott időben Pálkóvács Lajos, fiatal subancz, ittas állapotában atyjára akarta emelni gyilkoló kezét, mit a vele egy udvarban lakó Pálkóvács Miklós 30 éves ifju családapa megakadályozni ohatván, a fiút csillapítani törekedett. A békítési kísérletnek azonban maga lett szomorú áldozata, mivel a feldühödött ifju ellene fondította kését s a nyakereket és tüdőt átmetsző szurással kioltotta életét. A gonosz fiút, ki kész lett volna még a bírót is megsebesíteni, azonnal elfogták s a szolgabírói hivatalhoz szállították. Most már a törvényszék fogházában várja megérdemelt büntetését. A szerencsétlen családlót, ki özvegy anyát, fiatal feleséget és másfél éves gyermeket hagyott hátra a dr. Szabó Samu kir. törvényszéki orvos és dr. Szabó Károly által végzett törvényszéki boncolás után f. hó 28-án temették el Jánosiban és környéke közönségének nagy részvételével és sajnálkozásával. Ravatalára a jánosii dalárda, melynek az elhunyt igyekvő tagja volt, szép koszorút helyezett.

Színészet Rozsnyón. Bátorosy Endre színtársulata Rozsnyón meglehetősen jó napokat lát. A közönség sokkal tömegesebben látogatja a színházat, mint nálunk, s a kik eljárnak az előadásokra, teljesen megvannak elégedve a társulattal. A „Sultán”-t nagy közönség előtt játszták, s Bera Rózsa a czímszerepben ép oly gyorsan hódította meg a közönséget, mint nálunk, s nagy hatású „Kipikopi”-t lelkesen ujjázták meg. Ugyancsak méltó kedvence a közönségnek Bera mellett L. Percezel Mari, kit a rozsnói közönség már tavaly is rokonszenvesen fogadott. A „Szókimondó asszonyság” zsufolásig telt házat csírált; egymás hátán szorongtak az emberek, s B. Polgár Fáni jó alakítását tüntető tetszésnyilatkozatokkal kísérték. Mult kedden este „Rafaelt” adták nagy közönség előtt. — Bátorosy Polgár Fáni, Dulich Mariska és Heltainé voltak az est hősei, de még ezek közül is kivált Heltai, ki e darabban valódi művészetet játszik. Szerdán este Lorándy Tivadar, a társulat kitünő tenoris-tája betegsége után először lépett fel a „Fanchon asszony leánya” című operettben, mely nálunk is nagy házat hozott össze. Ez előzmények azt mutatják, hogy Rozsnyó társulata Jánosiban a nemzet napszámosságainak támogatásában.

Gömöri farsang. A putnoki „egyenlő ségi kör” saját könyvtára javára Putnokon, 1895. évi február hó 9-én a „Vám” vendéglő nagytermében tartja meg zártkörű táncvizsgalmát. Belépti-díj: Személyjegy 80 kr. Családjegy 2 forint. Jegyek előre is válthatók Friedl György, Blau Mór, Róth József urak kerekedésében és este a pénztárnál. Kezdeté este 7 órakor. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak. — A jolsvai dalegylet 1895. évi február hó 2-án a „Korona” vendéglő nagytermében saját tőkéje javára táncmulatságot rendez. Belépti-díj személyenként 1 korona. Kezdeté 8 órakor. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatni fognak.

Paripa-vásár a tattersaal-ban. Az országos gazdasági egyesület lóvásár-rendező bizottsága által minden év őszén és tavaszán rendeztetni szokott hírneves luxusló vásár iránt igen nagy érdeklődés mutatkozik már most is. A bizottság ez ideig április hó 18—21-ig tartandó vásártervezetét még tetemesen szigorította oly czéllal, hogy a magyarországi tenyésztőknek csak legjobb anyaga vehessen ott részt. A bizottság bejelentéseket csak márczius hó 15-ig fogad el, miután a Tattersaalban oly időben csak 250—300 ló helyezhető el a bejelentők által. Vásári tervezet, nyomtatványok és felvilágosítások az országos gazdasági egyesület titkárságánál (Budapest, Köztelek) kaphatók. A rendező bizottság arról is gondoskodik, hogy a vevőközönség teljesen tájékozva legyen a lovak minősége és ára felől, mely czéllal két héttel a vásár előtt az érdeklődőknek magyar, francia és német nyelven szerkesztett katalógust küld, melyben a lovak részletes leírása és ára ki van tüntetve.

Magkereskedő a vádlottak padján. A budapesti büntető-törvényszék ma folytatta a lopás büntetésében való részesség miatt vádolt Haldek Ignác budapesti magkereskedő elleni végtárgyalást, melynek eredményéhez képest Vizlendvay kir. alügyész, Haldek Ignác magkereskedő ellen lopás büntetésére való felbujtás miatt vádat emelt. Abeles Manfréd ellen a tárgyalás folyamán Mauthner Ödön képviselője Darvai Fülöp a panaszt visszavonta, minek folytán az eljárás ellene beszünttetett; Haldek Ignácot pedig a törvényszék felmentette. A felmentő ítélet ellen egy a közvádó mint a panaszos fellebbezést jelentettek be.

Betörés Jánosiban. Egy kövii fiatal esavargó furfangos módon tört be Jánosiban az Éva István lakatra

vert házába, hova kéregetés közben be akart menni. A gazda távollétét a jól bezárt ajtóról megtudta, az istállóban keresztül felment a szénpadlásra, s onnan tört be a lakásba, hol a ruhás ládákat felfeszítette, s miután pénzt nem talált, magához vett egy esonó ruhát s egy darab szalonját, aztán ellílt. A lopásnak csakhamar nyomára jöttek, s a jó madarat elfogták a czigányok között s be-kísérték a szolgabírói hivatalba.

Nyilvános számadás. A liker-nyustyai vasgyárak felügyelő és munkás személyzetének olvasó-egylete által folyó hó 19-én, saját könyvtára alapja javára rendezett táncmulatság szépen sikerült. Az összes bevétel 132 forint 50 kr., a kiadás 50 forint 48 kr. volt. Felülfizettek egy forint összeggel dr. Bleuer Leo, Bírusingel Aurél, Erdéki Károly, Paulovics János Rakottyai József, Rösch Frigyes, dr. Sailer Károly, 50 krral Langauer János

Az ezredéves kiállítás iránt egyre nagyobb az érdeklődés s hazai lapjaink jól tennék, ha többet foglalkoznának ezzel a fontos nemzeti ügyvel. Példát vehetnénk az „Ország-Világról,” mely legutóbbi (4-ik) számában képből és írásban bemutatja a készülő millenáris kiállítást. Nyolcz pompás képet ad a legfontosabb kiállítási pavilonokról s egy kiállítási cikket Dr. Vali Béla avatott tollából. Különbözik nem ez az egyedüli aktualitás ebben a számban. Mult heti sorozatát kiegészítőleg bemutatja a tizedik miniszter, Jósika Samu bárót, s reudes párisi levelezője Catherin tollából érdekes tudósítást hoz a párisi elnökválasztásról, az új elnökről, Félix Faure-ról, a kinek sikerült arcképet is bemutatja. Képei közül kiválik még a budapesti kereselya-esarnok, melyet a vasárnapi jégünnep tesz aktuálissá és egy rendkívül bájos egész oldalas nagy kép, farsangi számlák czimén. Szövegéből kiemeljük Csengery Gusztáv regényét, Onda, Satala, Szabó László stb. novelláját, E. Kovács Gyula versét stb. — Igazán jólesik látnunk, hogy egy magyar lap ily komolyan fogja fel hivatását és annyi jó, annyi szép dolgot ad olvasóinak oly potom árért: Mert előfizetési ára igazán olcsó: negyed évre 2 forint Ujjonnan belépő előfizetők egyszerű ajándékokat kapnak. Kiadóhivatal: Budapest V. Hold-utca 7. Mutatványszám ingyen.

Dr. KARMAN ZOLTAN távollétében a szerkesztésért felelős: LÖRINCZY GYÖRGY.

Nyilttér

Igen tisztelt Szerkesztő ur!

Az igazság érdekében kérjük a következő helyreigazító soroknak helyt adni. Egy **Eremit, Pál** nevű kikindai lakos nyilatkozatot tett közzé ellenünk, melyből csak annyi a való, hogy vele perben állunk, minden egyéb ténybeli állítása a valósággal ellentétes. Perel pedig azért, mert a tényleges, igazságosan és méltányosan megállapított jégkárösszege felül nem akartunk neki annyit fizetni, mint a menüit ő követelt. Az általunk alkalmazott beesü alkalmával 3675 forintban állapították meg a jégkárt, ezzel megkínáltuk, miután nem fogadta el, az összeget készpénzben bírói letétbe helyeztük; **ott van az ma is**, ha tehát a nyilatkozatban arra hivatkozik, hogy ügyvédjétől értesült, hogy az összeget utólagosan a **bírói letétből felvettük, akkor ő vagy ügyvédje, tudva valótlanul állított.**

Különbözik nagyon esalódnék valaki, ha azt hinné, hogy Eremit ur tételi közzé e nyilatkozatot, mert ez tudunkkal Magyarországon majdnem minden vidéki lapjában megjelent, oly vidékeken is, hol Eremit ur soha sem járt, elannyira, hogy e nyilatkozat közzétételének költségei sokkal többre ragnak, mint a menüit kártérítés czimén rajtunk követel; ránk sem gyakorolhat vele presiót, mert hiszen a bíróság dolga kárigénye felett határozni, a való tehát az, hogy a közönség félrevezetésére ép azok aknázzák ki az Emerits urral történt esetet, a kiknek érdekében áll tekintélyünket a közönség előtt lerontani, mely törekvéssel szemben kénytelenek vagyunk kijelenteni, hogy sok száz karvallott feleink közül Eremit Pál az egyetlen, kivel akarunk ellenére kénytelenek vagyunk többi biztosított feleink érdekében pert viselni, holott némely nagy biztosító részvénytársaság, mint statisztikailag ki lehetne mutatni, jóformán a perekből él, mert hiszen ép az ezen téren szerzett szomorú tapasztalatok készítették a gazdasági egyesületeket, hogy Mezőhegyesen október 30-án országos kongresszusra összegyűlvén, a méltánytalan, erőszakos és igazságtalan kárfelvételi eljárással szemben orvoslást keressenek.

Látható ebből, mennyire alaposak ez immár ország-szerzte terjesztett nyilatkozat vádjai, a melyek jellemzésére elég, ha kiemeljük, hogy részben teljesen **koholtak**, részben **elferdítvek**, **részben tudva hamisan idéztettek**. Bárki meggyőződhetik kötvény feltételeinkből, mindent fog berne találni, csak azt nem és úgy nem, a mit és a miut a nyilatkozat azt állítja.

Egy igaz, hogy a tűzkár nálunk három nap alatt jelentendő be, a részvénytársaságoknál azonban általában 24 óra van a kár bejelentésére megállapítva; a 14. §. elferdítve közöltetett, mert ez csak azt tartalmazza, hogy ha az ajánlatba valótlán és hamis adatok **bebizonnyíthatólag a szövetkezet károsítását célzó szándékkal** ígattak, a biztosított fél kártérítése elenyészik. Ezt mondja a törvény is és magyarázatra nem szorul. A 22. §. ugyancsak elferdítve idéztetett, mert erős szelvéssz idején minden jóra való gazdember a gözgéppel való eszélés körül maga is a legnagyobb elővigyázatot tanúsítja. Ugyaníly megítélés alá esik a nyilatkozatnak az alaptökére vonatkozó része is, mert dacára annak, hogy mint szövetkezet nincs szükségünk oly alaptökére, mint a részvénytársaságoknak, mi a törvény által előirt biztosítási alaprak kétszeresét tettük le és pedig készpénzben. Amennyiben pedig az ezután megalkotandó törvényes intézkedések visszahatólag is nagyobb biztosítási alapot fognak kívánni, biztosíthatjuk az

*) E rovat alatt közöltékért nem vállal felelősséget a Szerk.

BÁL!

Különös figyelembe veendő.

A legujabb, a legizlésesebb kivitelű farsangi ujdonságok dús választékban, olcsó szabott árak mellett ajánlva a n. é. női- és férfi közönség részére az ujonnan megnyitott, DEÁK FERENCZ-UTCÁBAN levő magyaranyu női- és férfi divatruházban.

REISZ JÓZSEF.

Eremits ur háta mögött rejő biztosító részvénytársaságokat, hogy a törvény ezen követelményének is megfogunk annak idején felelni.

Különös, hogy Eremits, a ki takarékpénztári igazgató és földbirtokos, az új és még nem is közkezen forgó biztosítási törvényjavaslatokat ennyire tanulmányozta — Avagy voltak oktatói?

Ilyen inspirált és Eremits urtól teljesen idegen vidéki lapokban megrendelésre közzétett nyilatkozatok úgy hisszük a józan gondolkozásu magyar gazdaközönségnél ép azt fogják eredményezni, hogy még csak annál szívósabban ragaszkodjék szövetkezetünkhöz, melyről minden független és elfogulatlanul gondolkozó ember elismerni kénytelen, hogy üdvös működésével nem szolgált rá ezekre a támadásokra.

Folytatni fogjuk teljes buzgalommal megkezdett működésünket és hiven maradván a magunk elé kitűzött célhoz, már működésünk ténye által is kényszeríteni fogjuk a biztosító közönségen meggazdagodott biztosító-részvénytársaságokat, hogy ők is eddigi tulmagas díjaikat alább szállítsák gannak dacára, hogy „szaklapjainkban” a díjak felemelő ének szükségességét hangoztatták.

Ez által szövetkezetünk közvetve is nagy szolgálatot tett és tesz, kivált a gazdaközönségnek és ez magyarázza meg, hogy miért terjesztik a biztosító-részvénytársaságok Eremits nyilatkozatát oly kitarotán, miért indították meg ellenünk országszerte azt a bajszát, mely a mi létjogosultságunkat, közszükséglet képező törekvésünket csak annál fényesebben igazolja.

Tisztelettel

Országos Magyar Kölesönös Biztosító Szövetkezet.

Magán-hirdetések.

Kiadó lakás.

Rimaszombatban, Kossuth Lajos- és Kmetty-utczák sarkán levő emeletes ház emeleti része — mely 5 nagy utczai szobából, konyha, kamara, fürdőszoba, zárt világos folyosó, a földszinten közös mosó-konyha és sütő-kemence, fatartó és pinczéből áll — azonnal bérbe kiadó. Értekezhetni lehet **Hollósy József** tulajdonossal.

Hirdetmény.

Rimaszombatban a **Szijgyártó-utczában 24. házszám** alatt levő ház és beltelek szabad kézből eladó. — Bővebb felvilágosítást ad **Lovcsányi Soma** ügyvéd **Felső-Balagon**.

Hirdetmény.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy Rimaszombatban a főtéren levő

Gömöri szállodát, vendéglőt és kávéházat

folyó évi február hó 1-től fogva átvettem.

Főtörekvésem leendő vendégeimet kitünő étkekkel és italokkal olesón és pontosan kiszolgálni.

Magamat a nagyérdemű közönség becses pártfogásába ajánlva maradtam

tisztelettel:

FLAMM BENŐ.

Kereskedő tanulóul.

Egy jó házból való 13—14 éves fiu, tanulóul felvétetik **Schwarz Tóbiás** kereskedésében **Losonezon**.

Hirdetmény.

6409. szám. — A rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **kir. kincstár** végrehajthatónak **Tóth József** almágyi lakos végrehajtást szenvedő elleni 47 frt 62 kr. tőke s járuléka iránti árverési ügyében, a végrehajtási árverést az 1881 évi 60. t.-cz. 144. §-a s a következő §§-ai értelmében, a rimaszombati kir. törvényszék területén levő Almágy községben fekvő s az almágyi 25 sztkjkbén foglalt, végrehajtást szenvedő Tóth József illető ház s belsősége 160 frt, valamint az A I. 2—16 sorszám alatt felvett külsősége s az ehhez tartozó erdő és legelő illetősége 399 frt, összesen 559 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte s annak megtartására határnapul **1895. évi február hó 11-ik napjának** d. e. óráját Almágy község házához tűzte ki, mely alkalommal a kérdéses ingatlanok becsáron alul is elfognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át azaz 16 frtot, illetve 39 frt 90 krt készpénzben vagy az 1882-ik évi 60-ik t.-cz. 42. §-ban jelzett és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni; avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.

Kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Rimaszombat, 1894. évi november hó 22.

Aldorffer, kir. törvszéki elnök.

Hirdetmény.

6384. szám. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Az országos kishirtokosok földhitelintézete** végrehajthatónak **Patkó Ambrus**, mint **Zádory István** gondnoka végrehajtást szenvedő elleni 900 frt tőke s járuléka iránti árverési ügyében, a végrehajtási árverést az 1881. évi 60. t.-cz. 144. §-a s a következő §§-ai értelmében, a rimaszombati kir. törvényszék területén levő Zeherje községben fekvő s a végrehajtást szenvedő Zádory Istvánnak a Zeherjei 109. sztkjkbén A I. 1—24. és + 1 sorszám alatt felvett birtok illetőségére 900 frt becsértékben, 119. sztkjkbén A 23—44. srsz. alatti birtok illetőségére 400 frt becsértékben, 110. sztkjkbén A + 1 ssz. a. birtok illetőségére 10 frt becsértékben, a 21. sztkjvi A I 1—9. és + 1 sorsz. a. ingatlanból B 58 szerinti, valamint az időközben Patko Zsuzsanna férj. Lehotai Jánosnéra átment B. 102. szerinti birtokilletőségére 490 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte s annak megtartására határnapul **1895. évi márczius hó 26-ik napjának** d. e. 10 óráját Zeherje község házához tűzte ki, mely alkalommal a kérdéses ingatlanok becsáron alul is elfognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át azaz 90 frtot, illetve 40 frtot, 1 frtot, 49 frtot készpénzben, vagy az 1882. évi 60. t.-cz. 42. §-ban jelzett és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében, a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.

Kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Rimaszombat, 1894. évi november hó 20.

Aldorffer, kir. törvszéki bíró.

K ö n y v n y o m d a !

RÁBELY MIKLÓS

20 év óta fennálló gazdagon felszerelt könyvnyomdája (Rimaszombat, Kossuth- és Pokorági-utca sarkán) elvállal s a legjutányosabban és legdiszesebben készít

mindennemű nyomdai munkát;

üggyvédi, bírósági és körjegyzői nyomtatványok készletben vannak; látogató-jegyek, levélpapírok és borítékok név- vagy czégnomással; valamint **gyászjelentések** és koszorúszalagok arany vagy festett betűkkel, kifogástalanul állíttatnak elő.

Hirdetéseknek a „Gömör-Kishont”-ban való közzétételért méltányos árak számíttatnak.

Ugyanezen nyomda részére mindennemű megbízásokat, valamint a „Gömör-Kishont” részére ugy hirdetések, mint előfizetéseket elfogad a **Kármán S.** könyvkereskedés, Rimaszombat, Főtér.

Ugyanott a „Gömör-Kishont” egyes számonként is kapható.

Egy tanuló, ki magyarul jól olvasni és helyesen írni tud felfogadtatik.

Levélpapírok, borítékok, koszorúszalagok nyomása!

Nyomatványok, látogató-jegyek!

Könyvnyomda!